

LIETUVOS POLITINIŲ KALINIŲ IR TREMTINIŲ SĄJUNGOS SAVAITRAŠTIS

Eina nuo 1988 m. spalio 28 d.

2006 m. vasario 2 d.

Nr. 5 (690)

Turiningai 2005-uosius palydėjo Vytautas Kazulionis, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos Varėnos skyriaus tarybos pirmininkas, Vyčio Kryžiaus kavalierius: gruodžio 29 d. visuomenėi buvo pristatyta jo knyga "Dainavos apygardos partizanų atminties paminklai".

Sprendžiant iš autoriaus ižanginės kalbos, pagrindinis

renginio tikslas buvo ne tik knygos pristatymas, bet ir bendražygijų, su kuriais jam žindamas partizanų atminimą dirbo petys į petį, įvertinimas ir kovojuisių dėl Lietuvos laisvės didvyrių, kurių vardai įrašyti paminkluose, pagerbimas.

Žuvusiuju už Lietuvos

laisvę atminimą V. Kazulionis paprašė pagerbti tylos minutę.

Renginio vedėja Regina Svirskienė pristatė paminklų statybai savo laisvalaikį atidavusius: Adolfą Baliukonį, Vytautą Baublių, Joną Beržanską, Juozą Bušnaius, Juozą Ciūnį, Bronių Gecevi-

čių, Stasių Gecevičių, Kajetaną Karčiauską, Vytautą Melešių, Vladą Milių, Bronių Savicką, Joną Tamulevičių, Petrą Tribandį.

Vietoje mirusių Juliaus Didikos ir Vytauto Pigagos atsistojo jų artimieji... Pagrindiniai statinių rėmėjai – Vytautas Kuklys ir Vytas Valentukevičius. Partizanų sąrašu sudarytojas – LR Seimo narys istorikas Algimantas Kašeta. Visiems jiems partizanų vado Adolfo Baublio-Merkio sūnus Vytautas įteikė po V. Kazulionio knygą.

Varėnos "Ažuolo" vidurių mokyklos lietuvių kalbos mokytoja Jaunuta Julija Kavaliauskienė palankiai įvertino leidinį. Ji pasidžiaugė, kad autorius pasėjo brandžią patriotinę sėklą, organizuodamas mokyklose konkursą "Lietuvos laisvės kovų ir kančių istorija": 1995 m. pradėtas Varėnos rajone, 1999 m. tapo šalies mokinių konkursu.

(keliamas į 5 psl.)

Knygos autoriaus V. Kazulionio bendražygiai, kartu statę paminklus partizanams

Labdaros ieškotojai, nežeminkite Laisvės kovotojų!

2005 m. "Valstiečių laikraštyje" Kovo 11-osios Akto signataras rašytojas Kazys Saja net trijuose rašiniuose užsipuldinėjo ir bandė mokyti Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio vadovus, kaip reikėtų dalyti lietuvių išeivijos labdarą. Rašytojas pristatė Romą Kaunietį, pavadindamas jį "Aukštaitijos Daukantu", pastačiusi bene gražiausią paminklą Lietuvos partizanams – parašių keturis tomas "Aukštaitijos partizanų prisiminimą". Esą Čikagoje įsteigtam Lietuvos partizanų globos fondui šis žmogus galėtų būti geriausiu ekspertu, skirstančiu į Lietuvą siunčiamus pinigus, ir kad tai būtų tiesiausias bei skaidriusias šelpimo kelias.

Siekdamas įgyvendinti "trumpiausio kelio" projektą, rašytojas paprašė R. Kaunietį sudaryti 50–60 nuo bolševikų okupacijos nukentė-

jusių žmonių sąrašą ir jiems išdalyti lietuvių išeivijų A. ir M. Kiršonių palikimo lėšas. R. Kaunietis remtinį kandidatų sąrašą sudarė, bet atsisakė pinigų dalytojo misijos, matydamas blogas tokios saviveiklos pasekmes. 2005 m. vasarį Kiršonių palikimo pinigai buvo pervesti Lietuvos partizanų globos fondui Čikagoje, kuris remtinį partizanų sąrašus gauna iš Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio (LLKS) vadovybės.

Ponas K. Saja ir vėl, jau kitokiu būdu, nusprendė prisidėti prie Fondo pinigų dalybą. Jis "Valstiečių laikraštyje" parašė J. Čeponiui skirtus žodžius: "Joks kagiebitas šiuo metu negalėtų tiek pakenkti Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio prestižui, kaip sklindančios kalbos apie šio Sąjūdžio abejotino sąžinigumo dabartinius vadus."

(keliamas į 2 psl.)

Žodžiais sušildyto širdys

Kai Vitalija Kraujelytė sužinėdino su Maryte Štarolyte, pajutau jos menišką, ramią, atlaidžią, nors ir iškančiąsielę. Pamaniau, poetiška prigimtis. Nesuklydau: Marytė beesanti Vilniaus "Tremtinių namų" poetė, galinti posmelį sukurti besišnekūčiuojant, bevalgant, reikiama proga ar šiaip, juoko dėlei. Prisiprašiau pasklaidyti jos poezijos sąsiuvinėlius, panašius į anuomet slapčia

vartytus ir išdainuotus partizanų dainų sąsiuvinukus. Ir pabiro iš lapukų eilės, kaip pievos žvangučiai – lengvos, skambios. Pasitarusios (vos prisiprašiau!) nutarėm eilėraščius "paleisti pasaulin pakloti".

Skambūs tie eilėraščiai, nors ne apie darželio levandrėles ar lauko ramunėles. Apie juodo skausmo dienas, netektis, kulkas ir mirtį. Įtikinantys, skaidrūs, paprasti –

Pabradės vid. mokyklos direktoriė sveikina Marytę Štarolytę

Numeryje
skaičiukte:

2 Valdybos posėdyje aptarti pasiruošimo LPKTS XIII ataskaitinio rinkiminio suvažiavimo darbai

3 Jau ši mėnesį Vyriausybė turėtų svarstyti Europos Sąjungos paramos skirtymo ir panaudojimo strategiją

4 Reikia tikėtis, kad LR Prezidento ryžtingos pastangos stumtelėti įklampus baloje teisėtvarkos vežimą paskatinis Seimą sukaupti pakankamai valios užtaisyti Teisingumo sistemos įstatymų paketo spragas

kas paskaitė, tas "užkibo". Poetės kovą draugai, gavę knygelę dovanų, skaito kaip savo dienų testamentą, susigraudinę prisimena, liūdi ir džiaugiasi. Viena Marytės kovą draugė, slapyvardžiu Žvirblis, gavusi knygą sakė: "Pakavojau spinton, niekam neduosiu, kol pati neatsiskaitysi, nors jau beveik atmininai išmokau." Iš tikrujų Marytės eilės pačios lenda atmintin, vos perskaičius. Perskaitė jas, žinoma, ir vaka, ir vaikaičiai, besimokantys Pabradės vidurinėje mokykloje. Mokyklos direktoriė Laima Markauskiene, pamačiusi vyresnį vaikaitį Edvardą, bevertantį eilėraščių knygelę, susidomėjo ir nustebė, kad tai jos mokinio močiutės eilėraščiai.

Direktorės, mokytojų: Jurgitos Cibulskytės, Janinos Žeromskajos, Reginos Matkevičienės, Danguolės Grinevičienės, rūpesčiu poetė buvo priprāsta atvažiuoti mokyklon, pabūti su vaikais, prisiminti.

(keliamas į 6 psl.)

Labdaros ieškotojai, nežeminkite Laisvės kovotojų!

(atkelta iš 1 psl.)

Perskaičius pretenzingus K. Sajos rašinius iškyla klausimas: kodėl autorius prieš rašydamas nebande susitikti su LLKS vadovais ir išsiaiškinti spaudoje viešinamą klausimą? Ko pritrūko: drąsos, geros valios ar jstikino savo teisumu?

2005 m. rugėjo 13 d. K. Saja oficialiai buvo pakviestas į LLKS tarybos posėdį Kaune. I posėdį rašytojas neatvyko, bet "Valstiečių laikraštyje" (2005 m. Nr. 94) vėl kėlė pretenzijas Lietuvos laisvės kovos sajūdžiui, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sajungai ir Lietuvos partizanų globos fondui: "Ar bereikia sakyti, kad mano prašomos ataskaitos apie paskirstytas testamentines Kiršonių lėšas iki šiol negavau."

Sunku suprasti, kodėl su partizaniniu judėjimu jokio ryšio neturintis rašytojas taip labai nori prisidėti prie Lietuvos partizanų globos (LPG) fondo lėšų skirstymo, jeigu pagal Fondo nuostatus rėmimo adresatas yra Lietuvos laisvės kovos sajūdis – jo nariai: buvę partizanai, ryšininkai bei jų šeimų nariai? Kodėl Fondo vadovybė turėtų vadovautis pašalinio asmens nurodymais, ignoruodama ar apeidama LLKS teisėtai išrinktą vadovybę, turinčią Etikos bei Revizijos komisijas? Kyla klausimas: jeigu sovietų okupacijos metais K. Saja nebuvo partizanu ar

disidentų gynėju, kodėl dabar imasi jam neprieklausančių pareigų skirstant svetimą labdarą?

Rašytojas nekorektiškai pasielgė laikraštyje paskelbdamas kažkokio asmens privatų laišką apie tai, kad "R. Kaunietis sovietinės okupacijos laikotarpiu buvęs užverbuotas KGB agentas slapyvardžiu "Juodasis Voras". Nors prie to nepatikrinto laiško buvo nuoroda, kad jis neskelbtinas, rašytojas vis tiek jo ištrauką paskelbė, tuo paviešindamas nepagrūstus įtarinėjimus. Lietuvos laisvės kovos sajūdžio vadovybė pareiškia, kad jokių dokumentų apie Romo Kauniečio bendradarbiavimą su KGB neturi. Skleidžiantieji tokius gandus, ypač spaudoje, turėtų atsakyti asmeniškai.

Kaip rodo faktai, šiuos gandus spaudoje uoliausiai platina rašytojas K. Saja, neva besirūpinantis buvusių partizanų prestižu. Norėtusi jam priminti, kad Lietuvos laisvės kovos sajūdžio nariai prestižo turi tiek, kiek savo krauju nusipelne žūtbūtinėse kovose su okupantu, ir jokie dabartiniai svetimų pinigų dalyjai ar pavyduoliai to prestižo sumažinti negali.

Povilas PEČIULAITIS,
Lietuvos partizanų globos
fondo atstovas,
LLKS prezidiumo nariai
(12 parašų)

Dėl Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sajungos XIII suvažiavimo sušaukimo

Nutarimas, priimtas sausio 27 d. LPKTS valdybos posėdyje

Sušaukti Lietuvos politinių ir tremtinių sajungos XIII suvažiavimą 2006 m. gegužės 6 d. 10 val. (registracija 8.30–10 val.) Kaune, S.Daukanto g. 28 (Vytauto Didžiojo universitetė salėje).

Nutarta, kad LPKTS XIII suvažiavime su sprendžiamojo balso teise

dalyvaus: LPKTS valdybos, tarybos nariai, filialų pirmininkai ir suvažiavimo renkami Etikos ir procedūrų komisijos bei Revizijos komisijos nariai, taip pat LPKTS filialuose išrinkti delegatai pagal kvotą – 1 delegatas iš 20 mokančių nario mokesčių narių.

Dėl TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos konferencijos sušaukimo

Nutarimas, priimtas sausio 27 d. TS PKTF valdybos posėdyje

Sušaukti TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos tarybos posėdį 2006 m. balandžio 29 d. 10 val. Kaune, Laisvės al. 39.

Sušaukti TS politinių kalinių ir tremtinių frakcijos konferenciją 2006 m. balandžio 29 d. 12 val. (registracija 10–12 val.) Kaune, Laisvės al. 39.

Nutarta, kad TS PKTF konferencijoje su sprendžiamojo balso teise dalyvaus: TS PKTF valdybos, tarybos nariai, TS skyrių PKTF pirmininkai ir suvažiavimo renkami Etikos ir procedūrų komisijos bei Revizijos komisijos nariai, taip pat TS skyrių išrinkti delegatai pagal kvotą – 1 delegatas iš 20 TS PKTF narių.

Rengiamasi ataskaitiniam rinkiminiam suvažiavimui

Asociacijos Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sajungos valdybos posėdis įvyko sausio 27 d. Darbo ataskaitą pateikė LPKTS valdybos pirmininko pavaduotoja J. Marcinkevičienė.

Politiniai ir organizaciniai klausimais kalbėjo LR Seimo narys, LPKTS pirmininkas dr. P. Jakučionis. Jis sakė: "Besibaigiant neeilinei Seimo sesijai komitetuose buvo pradėti svarstyti liustracijos įstatymų projektais. Pateikti mano ir dar kelių Seimo narių siūlymai dėl rezervininkų, agentų veiklos ribojimo ir kad buvę kagėbistai neturėtų dirbti mokytojais pagrindiniame komitete atmetsti. Svarstymas nukeliamas į pavasario sesiją. Ypatingasis archyvas nuo šiol dar sandariau uždaromas, negu buvo prieš naujajį įstatymą. Eilinių žmonių bylas istorikai galės tirti po 30 metų, o operatyviniai duomenys išlapinti 70–100 metų. KGB duomenys prilyginti Lietuvos valstybės saugumo departamento (VSD) duomenims. Liustracijos komisija atiduodama į VSD rankas". LPKTS pirmininkas apgailestavo, kad visi siūlymai padidinti valstybines nukentėjusių asmenų pensijas atmetsti, nors 2005 m. nacionalinis biudžetas viršytas 1,5 mlrd. litų.

Sausio 25 d. pas LR Seimo nary P. Jakučionį lankėsi žurnalistė iš Vokietijos. Ji domėjosi buvusiais tremtiniams, sovietiniais kalejimais ir salygomis juose. Teiravosi, kaip iškentę sovietų represijas žmonės dabar gyvena Lietuvoje, kokio dydžio pensijas gauna ar naudojasi lengvatomis ir t.t. Žurnalistė klausė, galbūt tarp mūsų yra žmonių, kurie turi pažįstamų, buvusių lageriuose ar tremtyje, o dabar gyvenančių Vokietijoje. Ji norėtų apie juos parašyti į spaudą ir priekaištavo, kad pas mus šia tematika nėra literatūros, išverstos į vokiečių kalbą.

Europos Tarybos Parlamentinė Asambleja priėmė rezoliuciją dėl komunizmo pasmerkimo, tačiau nepriėmė rekomendacijų Europos valstybėms plačiau atidaryti archyvus, apriboti darbinę veiklą buvusiems komunistų vadovams.

Posėdyje aptartas pasiruošimas LPKTS XIII ataskaitiniam rinkiminiam suvažiavimui. Patikslinta data – suva-

žiavimas įvyks gegužės 6 d. Kaune, Vytauto Didžiojo universitetė salėje (Daukanto g. 28). Apie darbo grupės suvažiavimo dokumentams rengti siūlymus informavo LPKTS atskaitingoji sekretorė O. Tamošaitienė. LPKTS valdyba priėmė nutarimą dėl LPKTS XIII suvažiavimo sušaukimo, taip pat rezoliuciją dėl A. Petrusevičiaus arešto (spausdinamai "Tremtinyje"). Sudaryti organizacinių grupių suvažiavimui rengti igaliota LPKTS Kauko filialo valdybos pirm. I. Vilčinskienė. Kandidatus į LPKTS valdymo institucijas (LPKTS pirmininkas, valdybos nariai, Procedūrų ir etikos komisija, Revizijos komisija, taryba) galima siūlyti iki kovo 31 d.

Valdyba aptarė pakoreguotą LPKTS 2006 metų darbo planą ir dar laukia pasiūlymų bei papildymų.

LPKTS pajamų ir išlaidų sąmatą pristatė LPKTS valdybos pirmininkas A. Lukša. Jis informavo, kad gauta parama iš Australijos, nuo Inge Berzins – 210 tūkst. litų.

Valdyba kreipiasi į filialus, ragindama pateikti projektus būsimiems renginiams. Ketinama pagerbti partizanų Motinas, pastatant atminimo ženklus prie jų kapų. Sudaryta darbo grupė, kuruosianti atliekamus darbus: A. Lukša, I. Vilčinskienė, V. Sakalauskas.

Alytaus apskrities koordinatorė J. Juodžbalienė informavo apie pasiruošimą dainų šventei "Leiskit į Tėvynę", kuri turėtų įvykti birželio 3–4 d. Apie LPKTS Molėtų filialo veiklą informavo Molėtų TS PKT frakcijos pirmininkas T. Masėnas.

TS PKTF valdybos posėdys

Šiame posėdyje buvo svarstomas pasiruošimas ataskaitinei rinkiminei TS PKTF konferencijai, kurią numatoma surengti balandžio 29 d. Kaune, Laisvės al. 39, (nutarimas spausdinamas "Tremtinyje"). Bus renkamas TS PKTF pirmininkas, taryba, Revizijos komisijos, Etikos ir procedūrų komisijos nariai. Delegatų kvota – 1 delegatas iš 20 TS PKTF narių. "Tremtinio" inf.

Europa atkreipė dėmesį į komunistinius režimus

Praėjusių savaitę Europos Tarybos Parlamentinėje Asamblejoje, kuri vienija 46 Europos šalių parlamentų atstovus, priimtas svarbus dokumentas – rezoliucija, kuria bandyta pasmerkti komunistinių režimų nusikaltimus. Šis dokumentas spausdinamas 5 puslapyje.

Komunistinių režimų nusikaltimus smerkianti rezoliucija – itin aktualiai Lietuvai. Ja turėtume remtis reikalaudami Rusijos pripažinti sovietinės okupacijos faktą ir atlyginti okupacijos padarytą žalą, kuri, Lietuvos tarpžinybinės komisijos skaičiavimu, siekia 80 milijardų litų.

Šis dokumentas, teiktas švedų Moderatorių partijos (konseruatorių, – red. past.) atstovo G. Lindblado,

Strasbūre priimtas sausio 25 d.

Tačiau tai tik dalinė pergalė. Mat Parlamentinei Asamblejai buvo teikiami du dokumentai: rezoliucija ir rekomendacija Europos šalių vyriausybėms su nurodymais, kaip tą rezoliuciją įgyvendinti. Rezoliucija buvo priimta, tačiau rekomendacijos priėmimą sustabdė socialistai: jai priimti pritrūko balų. Pasak Tėvynės sajungos nario Egidijaus Vareikio, padėtis tapo dviprasniška: pripažistama, kad komunistiniai režimai yra ir buvo nusikalstami, tačiau bausti nusikalstelio valios nesurasta. Tačiau, jo tvirtinimu, šios rezoliucijos teikėjai ketina atmetėti rekomendaciją teikiti kitoje Parlamentinės Asamblejos sesijoje balandžio viduryje.

(keliamas į 3 psl.)

Europa atkreipė dėmesį komunistinius režimus

(atkelta iš 2 psl.)

Savo nuomonę apie ši dokumentą pareiškė ir Europos Parlamento narys profesorius Vytautas Landsbergis:

Tai dokumentas, kurį mūsų dipломatai turi įdėmiai išstudiuoja kartu su visomis jo neaiškiaprasmybėmis bei eufemizmais, kuomet "diplomatiškai" vengiant įvardyti atsakingas valstybes kalbama apie nežinias kur kažkada buvusius blogus "režimus" arba "sistemas". Totalitarinis komunistinis režimas, su kuriuo konkretiai susidurė ir nuo kurio nepaprastai nukentėjo Lietuva, buvo SSRS valdžia, taigi Sovietų sąjunga, kaip valstybė. Dabar tės skriaudos – tai Rusijos paveldas, kurį ji vengia net svarstyti, ignoruodama net ir 1990–1991 metų nusikaltimų autorius bei žalą.

Kai Europos Tarybos Parlamentinė Asambleja smerkia tébesitęsiantius nusikaltimus ir žmogaus teisių pažeidimus dabartiniuose "totalitarijuose komunistiniuose režimuose", jų geografija Azijoje arba Kuboje nelelia jokiu abejoniu. Tas pat ir praeties matyme, kur politinių valstybinių eufemizmų turinys, slapstant SSRS, yra visai nedviprasmiškas.

Lietuvos politikai turėtų būti budrūs dėl galimų Rezoliucijos antrojo straipsnio interpretacijų. Antai "didžiulių aukų skaičių kiekvienoje pailestoje šalyje sudarė jos pačios piliečiai". Tai esą ypač taikytina "buvusios SSR Sajungos tautoms" (vienintelį kartą paminėtas valstybės pavadinimas!), kur aukų skaičius toli pralenkės kitas tautas.

Perregimai aišku, kas mēgins remtis tuo sakiniu tvirtindamas, jog sovietų nusikaltimai Lietuvoje ir masiniai žmonių trėmimai į tuometinę SSRS buvę "vidaus reikalas", mat naikinti ir niokoti "savo pačių" piliečiai. Todėl kiekvienam žingsnyje būtina laikytis teisės ir teisingumo: Lietuva buvo laikinai okupuota valstybė, ir šis jos statusas yra pačios Rusijos pripažintas tarptautiniuose dokumentuose. Rezoliucijoje dusyk sakoma, jog komunistų nusikaltimų aukos "nusipelno... jų kančią pripažinimo". Čia vėl atvertas langelis ir neatsakytas klausimas: o kas toliau?

Asamblėja tiesiai ragina visas komunistų ir pokomunistines partijas naujai įvertinti ir komunizmo istoriją, ir savo pačių praeitį, aiškiai atsiriboti ir pasmerkti komunistinių režimų nusikaltimus be jokių dviprasmybių.

Lietuvoje tai dar nelabai tolima praeitis. Turime pogrindinių revanštinių struktūrų, socialistų ir panašių anksčiau paveldo partijų, o ir LSDP, naujodantį jau ketvirtą pavadinimą, dar nėra atlikusi sažinės apskaitos jokiame specialiame ideologiniame suvažiavime. Dviprasmybių, iškaitant "stogus" ir istorijos perrašymus bičiulių naudai, net komunizmo ir jo veikėjų pagarbinimui, čia matome sočiai.

Parengė Ingrida VĖGELYTĖ

Smagiai paminėjė "reformuotą" komunistų ir socialdemokratų "susijungimo" į vieną partiją penketį, A. Brazauskas išmintingai vadovaujami nomenklaturininkai vėl kibo į darbus. O tų darbų – begalės. Ne juokas – jau ši mėnesį Vyriausybė turėtų svarstyti Europos Sajungos paramos skirstymo ir panaudojimo strategiją. Jeigu Briuselis ir Strasbūras konsensu naujo nesugalvos, tai 2007–2013 metais Lietuva iš ES fondų turėtų gauti didžiulę 20 milijardų litų sumą. O i tuos milijardus tiesiasi daugybė rankų. Todėl galima neabejant prognozuoti, kad valdančiojoje koalicijoje vėl prasidės grumtynės. O kur dar "grupė draugų"... Todėl visiškai suprantamas visuomenės susirūpinimas, ar šios lėšos bus skirstomos skaidriai ir viešai. Tačiau sprendžiant iš premjero ir Finansų ministerijos vadovų kalbų, apie jokį ES lėšų skirstymo skaidrumą negali būti né kalbos. Jau iš anksto sudaryta speciali komisija, kurios nariai – vien tik ministerijų atstovai.

Koalicinę valdžią labai suerzino net 23 visuomeninių organizacijų iniciatyva rinkti parašus reikalaujant, kad Vyriausybė, skirstydama ES lėšas, nesivadovautų vien grupiniais interesais ir paaiškintų visuomenei, kokiems tikslams, kam ir kiek konkret-

Vienam iš prabangiausių Maskvos viešbučių fondas "Vienybė var dan Rusijos" ("Jedinstvo vo imia Rossii") surengė vadinančią "apvaliojo stalo" konferenciją, į kurią sukvetė žinomiausius ir turinčius nemažą politinę įtaką valdžios viršinėse politologus. Pagrindinė svarstymų tema – dabartiniai Rusijos ir Ukrainos santykiai bei ateities prognozės. Maskva neslepią, kad dideles viltis deda į kovo mėnesį įvyksiančius Ukrainos parlamento rinkimus, tikėdamasi, kad "oranžinės revoliucijos" ir dabartinio prezidento Viktoro Juščenkos šalininkai juos pralaimės. Tačiau dauguma "apvaliojo stalo" dalyvių mano, kad metų pradžioje kilusį dujų krizę, Rusijai pakelus kainas už į Ukrainą tiekiamas dujas, tėra tiktais žiedeliai, palyginus su tuo, kas ateityje laukia Maskvos ir Kijevo santykį.

Stai kelios žinomų politikos specialistų mintys. "Politikos" fondo prezidentas Viačeslavas Nikonovas: "Praradus bet kokią sveiką nuovoką, visą dabartinę Ukrainos politiką galima apibūdinti žodžiais – "kuo toliau nuo Rusijos". Pernai mes, tai yra Rusija, subsidijavome Ukrainos ekonomiką 3,8 milijardo dolerių, o Jungtinės Amerikos Valstijos suteikė Ukrainai pagalbą tiktais už 140 milijonų dolerių. Todėl akivaizdu, kad Ukrainos orientacija į Vakarus yra didelė strateginė klaida. Vakarai niekada nepirkis Ukrainos už 3,8 mlrd. dolerių. Tačiau ko nors pozityvaus mūsų santykiose su Ukrainos valdžia laukti nėra prasmės. JAV palaiko Ukrainos siekį tapti NATO nare. Todėl Ukrainos tapiro-

Ivykiai, komentarai

Stagnacijos liūne

čiai atiteks paramos. Tarp pasirašiusių peticiją dėl ES lėšų skirstymo skaidrumo ir viešumo yra organizacijos "Transparency International" Lietuvos skyrius, Pilietinių iniciatyvų centras, Pilietinės visuomenės institutas, Bendruomenės kaitos centras, Atviros Lietuvos fondas, taip pat Mokslo akademija, Studentų ir moksleivių sąjungos, Žinių ekonomikos forumas, Lietuvos tėvų komitetas ir kitos. Todėl ne atsitiktinai daugelis šių visuomeninių nevyriausybinių organizacijų jau iš anksto buvo apšauktos amerikiečio multimilijonieriaus ir filantropo Dž. Sorošo pastumėliais, vos ne amerikiečių žvalgais, sionistais ir panašiai. Šioje šmeižto kampanijoje ypač pasižymėjo tam tikros "leidinių grupės" bulvarinė spauda. Ir tas puolimas sutapo su Kremliaus valdovo V. Putino pradėta ataka prieš Rusijoje vis dar vegetuojančias nevyriausybines organizacijas.

Taigi ryškėja akivaizdus dabartinių valdžios siekis neleisti, kad apie ES fondų paskirstymą, o ypač apie būsimuosius tė ES pinigų gavėjus, sužinotų visuomenę.

O visuomenė mulkinama ir toliau. Tai matyt iš parlamentinės komisijos, tyrusios sukčių koncerno EBSW

veiklą, darbo. Kaip ir buvo tikėtasi, komisija, vadovaujama A. Brazauskas, kur dingo to koncerno įkūrėjų ir rėmėjų išvilioti iš naivių piliečių milijonai? Dingo kaip į vandenį. Ir apie jokijų atgavimą negali būti ir kalbos. Bent jau taip A. Rimo vadovaujamai komisijai aiškino generalinio prokuroro pavaduotojas G. Jasaitis. Beje, šis prokuroras vadovavo Kauno prokuratūrai, kuri neva tyre EBSW veikėjams iškeltas baudžiamasis bylas. Pasak G. Jasaičio, nukenčiusių, tai yra praradusiuų pinigus dėl EBSW padalinio "Kauno holdingo kompanijos" veiklos, buvo net 15 tūkstančių. Nors kiekvienas nukenčiusysis turi teisę susipažinti su bylos medžiaga, praktiškai padaryti tai neįmanoma, nes kiekvienas turėtų perskaityti šimtus bylos tomų. Taigi kaltų nėra. Tai jau tapo tradiciniu reiškiniu. Elinių kartų išteisintas ir A. Brazauskas. Nei parlamentinė komisija, nei Valstybinė mokesčių inspekcija nepatvirtino, kad EBSW finansavo neokomunistus, tai yra LDDP. Tokiu būdu elinių kartų buvo suvaidintas dar vienas tragikomiškas spektaklis, įgavęs parlamentinių komisijų formą.

Vertinimai ir realybė

mas NATO nare bus ta raudona linija, kuri kardinaliai pakeis Maskvos ir Kijevo santykius."

Prezidento V. Putino administracijos, Ryšių su užsienio šalimis valdybos viršininkas Modestas Kolervas: "Netgi Zbignevas Bzežinskis Ukrainos politinė elitą vertina kaip visiškai nesukalbamą ir nenorintį eiti į jokius kompromisus. Todėl aišku, kad ir ateityje derantis su Ukraina bet kokiais klausimais Rusijai lengva nebus."

"Efektyvios politikos fondo" prezidentas Glebas Pavlovskis: "Rusijai reikalinga tokia Ukrainos valdžia, kuri galėtų šalyje užtikrinti stabilumą ir saugumą. Šiandien Ukrainos politika dviveidė – balansuojanti tarp Rusijos ir Vakarų jėgos centrų. Vienintelis produktas, kurį Ukraina pateikia užsienio rinkai, – tai tolesnis Rusijos galios silpninimas."

Rusijos politologų samprotavimai išties įdomūs, nors ir aiškiai kvepia didžiavalstybinių šovinizmu. Aimanos, kad Ukraina nejaučia Maskvai jokio dėkingumo už tariamą jos ekonominę pagalbą, irgi ne naujiena. Kremlis tokią taktiką dabar naudoja visoms posovietinės erdvės valstybėms. Tačiau mosuoda meduoliu Maskva nepamiršta ir pagrindinio savo įrankio – bizūno. Stai Rusijos žemės ūkio ministerija paskelbė, kad nuo sausio 20 dienos uždrausta įvežti iš Ukrainos vienius gyvulininkystės produktus, esant jie neatitinka sanitarijos reikalavimų. Tai aiškus politinis žingsnis, net "nekveplantis" jokia sanitarija.

Beje, prieš Naujuosius metus toks pat žingsnis buvo žengtas ir kito "didžiausio Rusijos priešo" – Gruzijos atžvilgiu. Iš jos uždrausta įvežti į Rusiją vaisius, daržoves ir gėles. Priežastis – kokybės normatyvų neatitikimas. Uždraudus žemės ūkio produkcijos eksportą į Rusiją, Kijevui ir Tbilisiui buvo smogtas didžiulis smūgis. Pavyzdžiu, iš Ukrainos į Rusiją iki šiol buvo įvežama net 30 proc. visos Rusijoje suvartojuamos jautienos.

Nepaisant pateiktų Rusijos politologų samprotavimų, visiškai aišku, kad ne tik Ukrainos, bet ir kitų buvusių sovietinių "respublikų" ir net Europos šalių atžvilgiu pradėta vykdyti V. Putino paskelbta energetinio šantažo politika. Nafta ir dujos tampa pagrindiniu Maskvos ginklu, svarbesniu už bet kokias "Topol-M" klasės raketas.

Prezidentas V. Putinas specialioje spaudos konferencijoje, į kurią buvo pakviesta net tūkstantis rusų ir užsienio žurnalistų paaiškino, kodėl Rusija yra ir privalo būti Didžiojo aštuoneto (G-8) nare ir šiemet pirminkauti labiausiai išsivysčiusių pasaulio valstybių klubė. Pasak V. Putino, niekas negali net įsivaizduoti, kad branduolinio pasaulinio saugumo problema būtų sprendžiamā nedalyvaujant didžiausiai pasaulio branduolinei valstybei – Rusijos Federacijai. Pasirodo ne ekonomika, žmonių gyvenimo lygis lemia priklausymą "išrinktųjų ir turtingųjų" klubui, o atominis vėzdas.

Parengė Jonas BALNIKAS

Dar vienas Teisingumo sistemos išbandymas

Kokius kaltinimus pateiks Lietuvos prokurorai Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sajungos vadovui Algirdui Petrusvičiui ir kuo jie skiris nuo okupanto MVD baudėjų sukurptų "tėvynės išdavysčių" pagal kraupiai išgarsėjusį sovietinio kodekso 58 straipsnį, netrukus bus žinoma. Dar reikia luktelėti... Tada pradės aiškėti, ar ši akcija – nesusipratimas, provokacija, ar kas nors daugiau.

Keletas būdingų detalių iš žiniasklaidos. Štai sausio 26, 27 d. "Kauno diena" (sovietmečiu – Kauno tiesa" – vienas iš Kremliaus dezinformacijos ruporu) A. Petrusvičiui primytinai perša "Rankelės" pravardę. Bendražygiai, karai savanoriai, bendraminčiai jo šitaip niekada nevadino ir nevadina. Gulago urkų ir čekistų praktikoje pravardės – normalus reiškinys. (Dar 19 a. Rusijos nusikalčielių žargone urka – patyres, ižūlus vagis, sovietmečiu – zakonnij vor, blatnoj – teisėtas vagis.)

Be to, ir tai svarbiausia pilietinės moralės prasme, – nebuvo išdrįsta įvardyti pravardės "Rankelė" tikrosios autorystės. Kovotojo Algirdo ranką nukrito čekistų kulkos! Čia be liktų tik pridurti, kad išsityčioti iš sužeisto ar nukauto Laisvės kovotojo enkavēdistams ir stribams buvo pri-valoma. Taip buvo sovietmečiu, o dabar?

Atrodo, kad net nebuvo mėginta pasidomėti A. Petrusvičiaus turėtu slapyvardžiu antisovietinio pasipriešinimo laikotarpiu. Partizano, antisovietinio pogrindžio dalyvio, rezistento slapyvardis prilygsta išskirtinės reikšmės garbės ženklui, tolygiam apdovanojimui, kurį suteikė Tautos Savigynos Dvasia. Tuo pasigirti negali jokio kalibro kolaborantai, nors KGB jiems visiems priskyrė okupantu niekšybes dengiančius slapyvardžius.

"A. Petrusvičius sulaikytas gana panašiomis aplinkybėmis kaip pernai rudenį Henrikas Daktaras – savo automobiliye" (ten pat). Pasipriešinimo okupantui istorijoje – šimtai tūkstančių areštų, sulaikymų, suėmimų namuose, gatvėje, laukuose, miške, apkasuose, valgyklose, darbovietase, mokyklose, kariuomenėje, rašant, dirbant, miegant, automobiliu, traukiniu, arklių kinkiniu važiuojant... Nė vienas iš šių atvejų palyginimui netiko. Kodėl netiko?

Tik visiškas nesusipratėlis gali nesuvokti, kokiu tikslu Vyčio Kryžiaus ordino kavalieriaus sulaikymas lyginamas su recidyvistų nusikaltelių vadeivos areštu. O šio iš pirmo žvilgsnio tariamai nekalto sakinuko "idėjinis" pamušalas tvoskia sovietmečio naftalinu.

Kita vertus, dar nepamirštas pavojingai tragikomiškas epizodas iš paksogėto istorijos, kai Rusijos pilietis J. Borisovas, net trijų žodžių neveblenantis valstybine kalba, buvo paskirtas valstybės vadovo patarėju. Prezidento patarėjo kadencija vietoj planuotų devynerių metų, atrodo, tru-

ko... vos pusę paros. Po kelių iki galio neiššifruto "verslo" kūlvirsčių prezidento ekspatarėjui J. Borisovui buvo paskirta kardomoji priemonė, berods namų areštas. Mat radosi signalų, kad šio svetimšalio piliečio veikla Lietuvoje kelia įtarimų. Vėliau J. Borisovui buvo leista gyventi šalyje be aprivojimų.

Lietuvos kario savanorio dim. kpt. A. Petrusvičiaus veikla taip pat kėlė įtarimų VSD ir jis buvo sulaikytas. Kuo paaškinti tokį skirtinę reagavimą į įtarimus keliančią veiklą?

Pusę amžiaus trukusios okupacijos metais visi nepriklausomybininkai, Laisvės kovotojai, rezistentai, disidentai, valstybės pareigūnai, kalininkai ir kiti dori pavergtos šalies piliečiai buvo priskirti "pikčiausiu liudies prieš" kategorijai. KGB-FSB žargone, kurio kartoti liežuvis neapsiverčia, buvo ir tebeliko visas spektras kur kas bjauresnių epitetų, kurių nebuvu gailėta nė vienam, pakliuvusiam į raudonujų inkvizitorų nagus. Išsidėmėtina, kad kriminaliniams nusikaltėliams "liaudies priešo" etiketė nebuvu segama. Čekistai juos laikė "saviškiais". Konklagerių viršininkija panaudodavo juos kaip savo talkininkus, šnipinėjančius ir terorizuojančius politinius kalinius. Ar tai nerodo, kad aktualizuojama Gulago patirtis?

Smaguriaujama pramenant Trečiosios Respublikos metais nenustatyti piktavalį įvykdytus kelių sprogdinimus, vis paminint A. Petrusvičių. O dėl stipresnio išpuožio įterpiama ir nūdienos grosbandito S. Gaidjurgio pravardė. Net ir šita proga, kai tema pati nuo liežuvio ar rašiklio sprūsta, nenorėta paaškinti, kad po istorinės Kovo 11-osios, Maskvos "glavsnabai" (tiekiimo žinybos) neturėjo nė menkiausio ketinimo tiekti atsikūrusių Lietuvos Respublikai ginklų, šaudmenų ar amunicijos savigynos reikalams. Imperinė politika kieta ir kitokia būti negali. Todėl entuziastai ir ēmési, tik okupanto požiūriu – nelegalios, ginklų gamybos.

Šis įvykis vertintinas kaip dar vienas besikartoantis valstybės valdžios – teisingumo sistemos – išbandymas. Lietuvos Temidė ne kartą pasirodė esanti bejėgė vykdinti teisingumą. Vienu iš tų patį gyvybiškai svarbų faktą (paksogėto atvejis) vertinantys du diametraliai priešingi verdiktais akivaizdžiai liudija esant sovietmečio mąstysenos, gal net sovietmečio nostalgijos, sindromą. Toks recidyvas kelia rimtą pavojų valstybės pamatams. Superišmintinės teisės autoritetų išvedžiojimai darosi panašūs į intelektualios kazuistikos pratybas ir jau negali pataisyti padėties.

Reikia tikėtis, kad LR Prezidento ryžtingos pastangos stumtelėti įklampusi baloje teisėtvarkos vežimą paskatins Seimą sukaupti pakankamai politinės valios užtaisyti Teisingumo sistemos įstatymų paketo spragas.

Edmundas SIMANAITIS

Dėl A. Petrusvičiaus arešto

Lietuvos politinių kalinių ir tremtinų sajungos valdybos kreipimasis į LR generalinį prokurorą A. Valantiną ir Valstybės saugumo departamento generalinį direktorių A. Pocių

Buvusius politinius kalinius ir tremtinius nemalonai nustebino ir papiktino Laisvės kovų dalyvio, Vyčio Kryžiaus kavalieriaus, Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sajungos pirmininko Algirdo Petrusvičiaus netikėtas areštas ir įkalinimas. Visiems žinoma, kad A. Petrusvičius iki šiol jau du kartus buvo nekaltais iškūstas. Teisėtvarkos pareigūnai jo namuose jau ne kartą darė brutalias kratas, kratomis ir tardymais žemino jo, kaip doro žmogaus ir Lietuvos laisvės gynėjo, garbę ir orumą. Dėl to vėliau atsiprašė.

Tikėtina, kad ir ši kartą A. Petrusvičius tapo skundiko provokatoriaus auka. Ir jam skirta kardomoji priemonė – areštas – yra nepagrįstai griežta. Žmogus, savo gyvenimą pašventęs kovai už Lietuvos laisvę, Lietuvos kariuomenės atkūrimui ir jos ginkluotės gerinimui, negali būti kalėjimo vertas nusikaltėlis. Įtarimus,

kad A. Petrusvičius galėjo tapti provokacijos auka, stiprina žiniasklaidoje pasirodžiusios insinuacijos, esą jis galėjo būti susijęs su savanorių pasitraukimu į pakaunės miškus, dviejų Kauno savanorių tragiska žūtimi ar tilto per Bražuolės upelį sprogdiniu. Kelia nerimą spaudos pranešimai, kad be A. Petrusvičiaus tarp kaltinamųjų yra dar trys patriotai.

Galima pamanyti, kad prasideda eilinis provokacinis puolimas, siekiant apšmeižti visą patriotinį judėjimą, patriotines organizacijas, nepaisant, kad LR Prezidentas atkreipė valstybės, valdžios ir visuomenės dėmesį į akivaizdžią patriotiškumo stoką.

Dėl to primytinai prašome išnaujoti visas įstatymų Jums suteiktas galias, kad A. Petrusvičiaus sulaikymo priežastys ir aplinkybės būtų kuo objektyviau ir greičiau ištirtos, o jis pats išlaisvintas iš beprasmio arešto.

Algimantas ZOLUBAS

Iš po Vyčio – penkiakampė

Mūsų teisėsaugininkai, nematę, nepatyrę kitokio nei "geležinio Felikso" operatyvinį darbuotojų, prokurorų bei teisėjų elgesio, užsikabino po kaklu ar prisiseigė ant atlapo Vyti, tačiau iš po Vyčio ryškiai tebespindi raudona penkiakampė, jie elgiasi kaip tikri čekistai ir sovietinės teisės apaštalo Andrejaus Vyšinskio palikuonys. Ir iš tikrujų, kai tik pabandoma išsiaiškinti jų praeitį, kilmę, praeities veiklą, paaškėja, kad patys ar jų tévai darbavosi SSRS represinėse struktūrose ar glaudžiai bendradarbiavo su jomis. Žinome, kad didžioji dauguma teisėsaugininkų po SSRS griūties pasilikė savo postuose, kad kadriniai KGB darbuotojai buvo prikyginti kariams ir išeisti į atsargą su visomis socialinėmis garantijomis ir įslaptinta veikla, kad jų organizatoriai ir įkvėpėjai bei darbdaviai komunistai dabar užima aukščiausias pareigas. Dėl šių priežascių teisėsaugininkų, apsaugotų nuo jų veiklos kontrolių valdžių atskyrimo ir nesikišimo pagrindu, elgesys pasižymi kairuolišku šališkumu, ižiliu brutalumu.

Nesenai visuomenė sukrėtė Kauno miesto apylinkės teismo teisėjo K. Petkevičiaus ižūlus sprendimas nubausti žurnalistą už tai, kad koleroriant R. Tvarioną pavadino tikruoju kolaboranto vardu. Tuomet Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sajungos Centro valdybos (LKKSS CV) pirmininkas Algirdas Petrusvičius kreipėsi į valstybės aukščiausias instancijas dėl tokio teisėjo elgesio ir neteisingo sprendimo panaikinimo. Teismo sprendimas buvo panaikintas, teisėjas K. Petkevičius atsistatydino, tačiau labai panašaus į kėrtą

teisėsaugos išpuolio prieš A. Petrusvičių ilgai laukti nereikėjo.

Sausio 25 d. per Lietuvos radiją buvo pranešta apie A. Petrusvičiaus areštą, per televiziją parodyta per krasas pas areštuotajį surastą ginklų krūva, tarp kurių – stambaus kalibro patrankos užtaisyta šovinys.

Sausio 26 d. bylą tiriantis prokuroras Aidas Mažeika A. Petrusvičiaus suėmimą pratęsė dar aštunoms paroms, kad pastarasis nepakenktų tyrimui. Ką jau ir kalbėti, pagrindas tolimesniams areštui "rimtas": jei buvo patrankos šovinys, tai gal kokiam Kauno forte suimtasis laiko patranką – nuskandins Nemune, neliks įkalčio...

Algirdas Petrusvičius – sovietmečiu virš Kauno Rotušės bokšto iškėlės Trispalvę, buvęs politinis kalinys, kaip bausmę už pabėgimą iš Lagerio netekęs rankos, Lietuvos kariuomenės kūrėjas savanoris, LKKSS CV pirmininkas, Laisvės kovų dalyvis, ginklų Lietuvos kariuomenei kūrėjas, buvęs LR Seimo narys, Vyčio Kryžiaus ordino kavalierius – savo gyvenimu ir veikla įrodė ištikimybę ir begalinį atsidavimą lietuvių tautai ir valstybei. Valstybės institucijų elgesys su garbia asmenybe nusipelno išskirtinumo, bent elementarios etikos. Deja...

Arešto dėl neva nelegalaus disponavimo ginklais paviešinimas, neva A. Petrusvičiui priklausančių ginklų arsenalo demonstravimas, kol faktai teisme neįrodyti, yra grubus nekalatumo prezumpcijos pažeidimas, sumitojo garbės ir orumo pažeminimas visuomenės akysė.

(keliamas į 5 psl.)

Būtinybė tarptautiniu lygiu pasmerkti totalitarinių komunistinių režimų nusikaltimus

Parlamentinės Asamblėjos rezoliucija

Parlamentinė Asamblėja remiasi savo Rezoliucija Nr. 1096 (1996 m.) dėl priemonių, skirtų buvusių komunistinių totalitarinių režimų palikimui sunaikinti.

Totalitariniams komunistiniams režimams, kurie praėjus šimtmetyje buvo valdžioje Vidurio ir Rytų Europoje ir kurie vis dar keleto pasaulio šalių valdžioje, be išimčių būdingi masiniai žmogaus teisių pažeidimai. Pažeidi-mai skyrėsi priklausomai nuo kultūros, šalies ir istorinio laikotarpio. Tai buvo pavieniai ir kolektyviniai nužydymai, mirties bausmės, žūties koncentracijos stovyklose, badas, trėmimai, kankinimai, vergiškas darbas ir kitos masinio fizinio teroro formos, persekiojimai etniniu arba religiniu pagrindu, sąžinės, minties ir žodžio laisvės pažeidimai, spaudos laisvės pažeidimai, taip pat politinio pliuralizmo trūkumas.

Nusikaltimai pateisinti remiantis klasės kovos teorija ir proletariato diktatūros principu. Aiškinant abu principus įteisintas žmonių, kurie buvo laikomi žalingais naujos visuomenės kūrimui ir totalitarinių komunistinių režimų priešais, "likvidavimas". Daugybė aukų kiekvienoje konkrečioje šalyje buvo jų pačių pi- liečiai. Tai ypač pasakyti apie buvusios SSRS tautas, kur aukų skaičius buvo daug didesnis lyginant su kitomis tautomis.

Asamblėja pripažista, kad, nepaisant totalitarinių komunistinių režimų nusikaltimų, kai kurios Europos komunistų partijos prisidėjo kuriant demokratiją.

Ne visais atvejais žlugus totalitariniams komunistiniams režimams Vidurio ir Rytų Europoje buvo atliekamas tarptautinis jų padarytų nusikaltimų tyrimas. Be to, tarptautinė bendruomenė nepadavė į teismą šių nusikaltimų vykdytojų, kas buvo padaryta dėl baisių nacionalsocialistų (nacistų) įvykdytų nusikaltimų.

Todėl visuomenė labai mažai žino apie totalitarinių komunistinių režimų padarytus nusikaltimus. Komunistų partijos teisėtai veikia kai kuriose šalyse, net jei jos kai kuriais atvejais neatsiribojo nuo totalitarinių komunistinių režimų anksčiau padarytų nusikaltimų.

Asamblėja įsitikinusi, kad istorijos žinojimas yra viena iš išankstinių slygų panašiems nusikaltimams atėityje išvengti. Be to, moralinis padarytų nusikaltimų vertinimas ir pasmerkimasis turi svarbią reikšmę šviečiant jaunają kartą. Aiški tarptautinės bendruomenės pozicija praeities atžvilgiu gali tapti atramos tašku jų tolesniams veiksmams.

Be to, Asamblėja mano, kad totalitarinių komunistinių režimų padarytų nusikaltimų aukos, kurios yra vis dar gyvos, arba jų šeimos nusipelno užuojaautos, supratimo ir pripažinimo už jų patirtas kančias.

Totalitariniai komunistiniai režimai vis dar veikia kai kuriose pasaulio šalyse ir nusikaltimai daromi toliau. Nacionalinių interesų suvokimas šalims neturi kliudyti kompetentingai kritikuoti dabartinius totalitarinius komunistinius režimus. Asamblėja griežtai smerkia visus

šiuos žmogaus teisių pažeidimus.

Iki šiol kai kuriose Europos Tarybos valstybėse vyko diskusijos dėl totalitarinių komunistinių režimų padarytų nusikaltimų ir jos juos pasmerkė, tačiau tai tarptautinės bendruomenės neatleidžia nuo pareigos suformuoti aiškią poziciją dėl totalitarinių komunistinių režimų padarytų nusikaltimų. Jos moralinė pareiga – padaryti tai nedelsiant.

Europos Taryba turi puikias galimybes surengti tokią diskusiją tarptautiniu lygiu. Visos buvusios Europos komunistinės šalys, išskyrus Baltarusiją, dabar yra jos narės, o žmogaus teisių apsauga ir teisinė valstybė yra pagrindinės vertybės, už kurias ji kovoja.

Todėl Parlamentinė Asamblėja griežtai smerkia totalitarinių komunistinių režimų padarytus masinius žmogaus teisių pažeidimus ir reiškia užuojautą šių nusikaltimų aukoms, juos suprantą ir pripažįsta juos tokiais esant.

Be to, ji ragina visas valstybėse narėse veikiančias komunistines ir pokomunistines partijas iš naujo ivertinti komunizmo istoriją ir savo pačių praeitį, aiškiai atsiriboti nuo totalitarinių komunistinių režimų padarytų nusikaltimų ir nedviprasmiškai juos pasmerkti, jei dar iki šiol to nepadarė.

Asamblėja mano, kad ši aiški tarptautinės bendrijos pozicija atvers keilią tolesniams susitaikymui. Be to, galbūt tai paskatins istorikus visame pasaulyje testi savo mokslius tyrimus, kuriais siekiama nuspręsti ir objektyviai patvirtinti, kas įvyko.

gi Teisingumo ministerijai nesuteikta teisė tikrinti Lietuvos valstiečių liudininkų sajungos pavadinimo atitikimo teisės aktų reikalavimams.

Pagal Civilinio kodekso 2.42 straipsnio 2 dalies nuostatas, juridinis asmuo, kurio teisė į pavadinimą yra pažeista dėl to, kad kitas asmuo neteisėtai naudoja pirmojo pavadinimą, arba dėl to, kad kitas asmuo turi ir naudoja pavadinimą, kuris neatitinka šio kodekso 2.39 straipsnio reikalavimų, turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti, kad teismas įpareigotu juridinių asmenų nutraukti neteisėtus veiksmus arba pakeisti pavadinimą ir atlyginti tais veiksmais padarytą turtingę žalą, o jeigu pažeista šio straipsnio 1 dalis, taip pat reikalauti, kad asmuo perduotų viską, ką gavo prisdengęs ar naudodamas pavadinimą be jo savininko sutikimo.

Pareiškimas perduotas Seimo švietimo, mokslo ir kultūros komitetui

LPKTS valdyba informuota apie tai, kad sajungos valdybos iniciujos ir Lietuvos Respublikos Seimui adresuotas pareiškimas "Dėl valstybinės lietuvių kalbos vartojimo" Seimo kanclerio Arvydo Kregždės pavidimu perduotas Seimo švietimo, mokslo ir kultūros komitetui.

Vardai, iškalti granite, neišdils

(atkelta iš 1 psl.)

Kalbėdamas Seimo narys A. Kašeta patvirtino, jog Lietuvos partizanų karų įvykiai aprašyti gana vaizdžiai ir istoriškai teisingi. Varėnos r. meras Vidas Mikalauskas padėkojo autorui už knygą, kuri, jo manymu, padės susipažinti su lankytinomis istorinėmis Dainavos krašto vietomis rajono žmonėms ir svečiams. Aktoriu Tomas Vaisieta savo kraštiečiui V. Kazulionui dovanėjo ne gėlių (rožių autorius gavo beveik tiek, kiek jam metų), o raiškų žodį – padeklamavo ištrauką "Karalius gyvas" iš monospektaklio, skirto Vytauto Didžiojo 575-osioms mirties metinėms. V. Kazulionui pasveikino garbus amžiaus kaunietė Birutę Adomienėnė, daugelio knygų apie rezistenciją autorę, Petras Laniauskas, atvežęs linkėjimą iš Tauro partizanų apygarados, gausus būrys autorius artimųjų, giminaičių bei draugų.

Dešimtmetė Miglė Kazulionytė savo seneliui ir svečiams smuiku griežė tris kalėdinius kūrinėlius. Vienuolikmetė giminaitė Laura padainavo dainelę. Varėnos buvusių tremtinių ansamblis "Viltis" V. Kazulionui, Norilsko politinių kalinių sukilmimo dalyviui, pagiedojo kunigo Česlovo Kavaliausko sukurtą Norilsko Vyčių himną, padainavo keletą tremties ir partizanų dainų (beje, pats Vytautas dainuoja šiame ansambluje nuo pat jo sukūrimo dienos). Andrius Ryliškio vidurinės mokyklos muzikos mokytoja Irena Naujūnienė su savo mokiniais knygos autorui taip pat dovanėjo keletą dainų. Renginį gražiomis melodijomis ir dainomis baigė vyru kapela "Periodas".

Alesė Danutė NEKRAŠIENĖ, Varėnos "Ažuolo" vidurinės mokyklos mokytoja

Iš po Vyčio – penkiakampė

(atkelta iš 4 psl.)

Prokuratūros pirmutinis rūpestis turėjo būti nukreiptas ne į žmogaus, turinčio nepalyginamai didesnį už jo kaltę nustatinėjančių teisėsaugininkų pasitikėjimą, areštą bei jo pratęsimą, o į saugumiečių, grubiai pažeidusiu įstatymą, elgesį. Juk, tarkim, mokinukai, išgirdę ar pamatę pateiktą informaciją tik kaip apie "buvusį Seimo narij", nežinodami jo nuopelnų Lietuvai, įtariamąjį jau išsivaizduos blogesnį už buvusius Seimo narius kyšininką A. Butkevičių ar padaužą V. Sustauską.

Jau ne pirmą kartą mūsų teisėsaugininkų pėdas ženklina čekistinės apavas, ne tik elementarios etikos, bet ir įstatymų nepaisymas. Pasikartojančių teisėsaugos akibrokštų akivaizdoje pilietinė visuomenė neturėtų tylėti, nes ji yra šeimininkė, teisėsaugininkai – jai tarnaujančys samdiniai. Čia minėtu atveju ir naujas generalinis prokuroras turi gerą progą teisėsaugininkams nauti čekistinius batus.

stovybę, nustato, ar pavadinimas nėra tapatus su kitų juridinių asmenų, filialų ar atstovybių pavadinimais, laikinai įtrauktais į Registrą pavadinimais ir prekių ženklais, įregistruotais Prekių ženklų registre.

Pagal Juridinių asmenų registro nuostatą 41.3 punktą, Teisingumo ministerija, gavusi politinės partijos, jos filialo ar atstovybės dokumentus, patvirtina surašytu duomenų, pakeistų duomenų, išskyrus politinės partijos, jos filialo ar atstovybės pavadinimą, tikrumą, steigimo dokumentų, pakeistų steigimo dokumentų atitinkantį įstatymų reikalavimams, išskyrus politinės partijos, jos filialo ar atstovybės pavadinimo atitinkantį įstatymų reikalavimams, ir nurodo, kad politinė partija, jos filialą ar atstovybę, pakeistus jų dokumentus ir (ar) duomenis įregistruoti ar išregistruoti galima, nes įstatymuose ar steigimo sandoryje nustatytos prievolės įvykdytos ir atsiraodo įstatymuose ar steigimo dokumentuose numatytos aplinkybės. Tai-

Už ką mus trėmė?

Juozas Čepelė yra inžinierius elektromechanikas, tekmokslų daktaras, docentas. 1953 m. baigė KPI. Dėstė Liaudies ūkio specialistų tobulinimosi instituto Kauno filiale, LŽŪA, skaitė paskaitas Bulgarijoje, kitose šalyse. 1960 m. pasiūlė ir ekonomiškai pagrindė kooperatinį gyvenamąjį namų statybos idėją, kurią jau kitais metais pradėta įgyvendinti Kaune, o vėliau ir visoje SSRS. Išradymos idėjų paieškos metodų Lietuvoje kūrėjas yra padarės 24 išradimus, parašęs knygų: "Techninės kūrybos procesas" (1975), "Kombinatorikos metodas išradymoje" (1988), "Išradymos uždavinių paieškos metodai" (1990, rusų k.), "Talentingo mąstymo bruožai" (1977), "Vandeniu ir pėsčiomis po Nemuno baseiną" (2004).

Pateikiame doc. Juozo Čepelės tremties prisiminimus.

Kada Lietuva dar buvo carinės Rusijos okupuota, 1914 m. pavasarį mano tėvas Mykolas Čepelė iš Ignalinos r. Tverečiaus valsč. Pakalniškių k. vedė Eleną Ramauskaitę iš Panevėžio aps. Smilgių valsč. Mundeikių kaimo. Ignalinos r., Naujosios Daugėliškės, kunigavo Eleonos brolis Juozas. Kartą Eleonai lankantis pas brolių kunių užėjo ir Mykolas Čepelė. Taip jie susipažino.

Bégdamis nuo artėjančio karo, jie išvyko gyventi į tuo metinės imperijos sostinę Sankt Peterburgą. Miesto pakraštyje išsinuomojo keletą hektarų žemės su trimis mediniais gyvenamaisiais namais ir dvieim daržinėmis. Vertesi parduodami pieno produktus. Tų pačių metų rudenių prasidėjė Pirmasis pasaulinis karas. 1917 m. pabaigoje Rusijoje kilo Spalio revoliucija, buvo panaikinta privati žemės, pastatų bei gamybos priemonių nuosavybė, 1927 m. sustiprėjo kolektyvinų ūkių organizavimas, todėl darbdavius, neįstoju sius į kolektyvinius ūkius, bolševikinė valdžia trėmė į Sibirą.

Tėvai Sankt Peterburge nuomojo penkis hektarus ariamos žemės, du hektarus pievų, turėjo du arklius, keturias karves, penkias kiaunes. Dėl to buvo išbuožinti, neteko rinkėjų teisės. 1929 m. jie teturėjo vieną arklį ir vieną karvę, buvo apmokestinti

J.Čepelė su 1986 m. laidos diplomantu A. Virbalu prie mokslo darbo

578 rublių. Rinkėjų teisė atimta dėl to, kad samdė tarnaitę. 1931 m. balandžio 4 d. buvo nuspręsta visą šeimą (tėvus ir šešis nepilnamečius vaikus) ištremti, kad "bužės" savavaliskai nepersikelė gyventi kitur. Jau kitą dieną ištremė. Stebėtinės dvi aplinkybės: pirma, nuosavos žemės nei pastatų neturėta, o tik nuomota, antra, tarnaitę irgi ištremė, nes ji pasisakė esanti sesuo (su parašu "nežinia kieno"). Tarnaitė trėmėsi nesipriešino, nes neturėjo artimųjų ir jautėsi kaip šeimos narys.

Ištremė į Krasnojarską. Tėvai laikė Krasnojarsko vyrų lageryje. Kartą sužinojome paslapčių: žadėdami gerese vietą, siūlydavo nuplukdyti senus laivus. Naktį laivus prakiurdydavo, tremtinių nuskėsdavo kartu su laivu, o darbuotojai grždavo

Sankt Peterburgą. Taigi pro Krasnojarską važiavome transitu, o tokią keleivių netikrino. Sankt Peterburge į savo namus néjome. Išskirstėme pas būčiulus ir į vaikų namus. Tėvas susirgo džiova ir mirė tol nuo Sankt Peterburgo.

Laišku susisekėme su Lietuva. Giminės auksu Maskvai sumokėjo už motinos užsienio pasą. Taip mes, išrašyti į motinos pasą, 1935 m. rudenį grįzome į Lietuvą. Tik paviešėti. O po metų gavome Lietuvos pilietybę. Sankt Peterburge liko vyriausioji sesuo, nes ji jau buvo sulaukusi pilnametystės, o lėšų antram pasui neužteko, ir vyriausias brolis, kurį išnijino bevaikiai būčiuliai.

Lietuvoje nuosavo turto neturėjome, tad gyvenome išskirtė po gimines, čia mokėmės ir dirbome, kol 1940 m. į Lietuvą vėl atėjo sovietai.

valtimi. Tai sužinojės tėvas pabėgo į Sankt Peterburgą, pasiėmė paslėptus pinigus, nupirko mums drabužių ir grįzo į Krasnojarską. Vieną naktį jis pateko į mūsų lagerį. Pralindome pro užtvarą. Rytą Krasnojarske buvo sukeltas aliamas – ieškojo motinos su vaikais. Keleiviai, važiuojantys traukiniu į Sankt Peterburgą, buvo ypač atidžiai tikrinami. Mes buvome pasidaliję į keturias grupes ir bilietais pirkome ne į Sankt Peterburgą, o tolyn – Sibirą. Bilietai émēme į artimiausią stotelę, o iš jos – į

LGGRTC Pasipriešinimo dalyvių (rezistentų) teisių komisija skelbia sąrašą asmenų, pretenduojančių į kario savanorio ir laisvės kovų dalyvio teisinį statusą

(Tėsinys)

Anastazija Bieliūnenė-

Nišmantaitė, ryšininkė, Marijampolės aps. ir valsč. Tauvo apyg. Geležinio Vilko rinkt. Briedžio, Siaurio, Vaidoto būriai 1945–1951 m. Raimundas Bijeika (po mirties), partizanas, Telšių aps. Žarėnų valsč. 1944–1949 m. Stanislova Blažytė, ryšininkė, Tauragės aps. Eržvilko valsč. Kęstučio apyg. Lydžio rinkt. Pavidaujo, Gintaro būriai 1945–1946 m.

Feliksas Bortkevič (po mirties), sukilio dalyvis, Švenčionių aps. Adutiškio valsč. 1941 06 22–28.

Jonas Algimantas Chmiliauskas, pogr. organ. "Junoji Lietuva" narys, Telšiai 1948–1949 m.

Krizostomas Dainelis (po mirties), partizanas, Šakių aps. Jankų valsč. Tauro apyg. Žalgirio rinkt. Saidoko būrys 1944–1949 m.

Antanas Daukša (po mirties), pogr. organ. LLA narys, Šiaulių aps. Stačiūnų valsč. 1945 06–1945 07.

Anelė Dubosienė-Grajauskaitė, ryšininkė, Kauno aps. Aukštostos Panemunės valsč. Viesulo būrys 1944–1947 m. Jonas Gedminas (po mirties), pogr. organ. LLA narys, Telšių aps. Luokės valsč. 1945–1947 m.

Juozas Grajauskas, ryšininkas, Kauno aps. Aukštostos Panemunės valsč. Viesulo būrys 1944–1947 m.

Rokas Gricius (po mirties), kitokiais būdais dalyvavęs kovoje už Lietuvos nepriklausomybę, Šiaulių aps. Gruzdžių valsč. 1945–1946 m.

Bronius Jakubauskas (po mirties), partizanas, Alytaus aps. Jiezno valsč. Viesulo būrys 1944–1945 m.

Pranas Jakusevičius, karys, Panevėžys, Lietuvos vietinė rinkt. I kuopa, I būrys, 1944 02 16–1944 05 15.

Janina Jankauskienė-Drulytė, ryšininkė, Trakų aps. Kaišiadorių valsč. Meškos, Perkūno būriai 1944–1945 m.

Eugenija Januškienė-Šuopytė, ryšininkė, Kėdainių aps. Ariogalos valsč. Galiūno būrys 1944–1954 m.

Pranas Karalius (po mirties), sukilio dalyvis, Kauno aps. Seredžiaus valsč. 1941 06 22–28.

Alfonsas Kastėnas, ryšininkas, Rokiškio aps. ir valsč. Kalpoko būrys 1945–1948 m.

Alfonsas Kazlauskas, pogr. organ. narys, Panevėžio aps.

Miežiškių valsč. 1956–1958 m.

Bernardas Kažukauskas, karys, Kėdainiai, Lietuvos vietinė rinkt. 2 būrys 1944 02 16–1944 05 15.

Pranas Kluonis, ryšininkas, Švenčionių aps. Ignalinos valsč. Vytauto apyg. Svajuno, Švyturio, Roko būriai 1949–1952 m.

Aldona Latiševa-Viršilaitė, ryšininkė, Mažeikių aps. Barstyčių valsč. Bručo būrys 1947–1948 m.

Agota Laucaitienė-Savickaitė, ryšininkė, Tauragės aps. Eržvilko valsč. Kęstučio apyg. Lydžio rinkt. Rolando būrys 1945–1952 m.

Zenonas Lekys (po mirties), ryšininkas, Plungės aps. Alsdžių valsč. Vėjo būrys 1947–1949 m.

Alfonas Liubauskas (po mirties), sukilio dalyvis, Šiaulių aps. Pašvitinio valsč. 1941 06 22–28.

Pranciškus (Pranas) Liubauskas (po mirties), sukilio dalyvis, Šiaulių aps. Pašvitinio valsč. 1941 06 22–28.

Ona Lukšienė-Palikšaitė, ryšininkė, Švenčionių aps. Kaltanėnų valsč. Vytauto apyg. Tigro rinkt. Svajuno, Švyturio, Roko, Briedžio būriai 1944–1953 m.

Boleslovas (Balys) Marcinkevičius (po mirties), partizanas, Rokiškio aps. Obelių valsč. 1944–1945 m.

Pranas Martinkevičius, karys, Kauno aps. Serežiaus valsč. Vietinė rinkt. 308 batalionas, II kuopa 1944 02 16–1944 05 15.

Veronika Mažeikienė-Astrauskaitė, rėmėja, Panevėžio aps. ir valsč. Vyčio apyg. Vėtrės, Rupužėno būriai 1945–1953 m.

Stasys Mickevičius (po mirties), rėmėjas, Marijampolės aps. Kazlų Rūdos valsč. Tauvo apyg. Žalgirio rinkt. 1945–1946 m.

Česlovas Milajus (po mirties), partizanas, Tauragės aps. Šilalės valsč. Jūros būrys 1953–1954 m.

Bronislovas Antanas Muliuolis, ryšininkas, Alytaus aps. Seirijų valsč. Dainavos apyg. Šarūno rinkt. Sakalo, Diemedžio, Varno būriai 1944–1951 m.

Atsiliepimus apie šiuos kandidatus siūskite adresu: **LGGRTC pasipriešinimo dalyvių (rezistentų) teisių komisija, Gedimino 40, Vilnius.**

Pasiteirauti tel. (8-5) 2314157.

Žodžiai su šildytos širdys

(atkelta iš 1 psl.)

Nudžugino mokinį ramusuklumas, drovumas (ko taip pasigendame sostinės vaikų elgesyje!), o kai jie dainavo partizanų dainas ir skaitė poetės eiles bei prisiminimus – buvo graudžiai gera, kad yra dorų mokytojų, neleidžiančių užmiršti vaikams mūsų istorijos, nes tik mokytojų, tų tauriųjų gėjų kichotų pastangomis neištrinamas baisusis Pasipriešinimo istorijos lapas iš atmin-

ties, nes, rodos, niekam tas neberūpi: apie holokaustą šnekama daug, filmų daug – apie mūsų Laisvės kovotojus, jų žūtį, trėmimą, tautos naikinimą prisimenama prabėgom, kada ne kada, iš reikalo, pa-viršutiniškai, be meilės.

Mokylos popietėje viešėjo Lietuviai švietimo draugių „Rytas“ pirmininkas Algimantas Masaitis, Tautinių mažumų skyriaus Rytų Lietuvos programos poskyrio

Irena BRAŽĖNAITĖ

2006 m. vasario 2 d.

TREMINTINYS

Nr. 5 (690)

7

Ji vadinau savo Mokytoju

Nežinau, kodėl Aukščiausiasis surikiavo taip, kad Sausio 13-ąją, kai visur vyko Laisvės gynėjų dienos minėjimai, grupė kibartiečių sustojo prie Trispalve uždengto karsto, kad atsisveikinimo žodžius tarė Amžinybėn iškeliaviam Jonui Lainauskui-Dainauskui.

Joną Lainauską vadinau savo Mokytoju, nes ji pažinojau ir buvau šalia nuo 1986 metų. Tai žmogus, turėjės dvasios milžino stiprybę. Savo aistringa meile gyvenimui jis parodė, kiek gali vienas žmogus. Nerimstanti dvasia visada buvo pilna Tikėjimo, Meilės ir Vilties.

Kibartiečiai šį žmogų prisimins kaip mokytoją matematiką, režisierių, aktorių, poetą, giminės kalbos puoselėtoją, žmogaus

teisių gynėją, aktyvų sajūdininką.

J. Lainauskas (tikroji pavardė – Dainauskas) nebuvo baigęs aukštojo pedagoginio mokslo. Jo mokslai – tai 25 metai, kuriuos 1950 m. stalininis teismas skyrė „už tévynės išdavimą“. Kalintas pagal 58 straipsni Kauno, Vilniaus, Leningrado, Kirovo kalėjimuose ir pataisos darbų lagerje Vetlage. Jis buvo vienas iš tų tūkstančių, kurių širdies skausmas virkdė dangų: „Atminki, Dukryte, tą siaubingą šalį, Kur blaškosi kaulai vairių Lietuvos, Kur varsta ir Tavo“ tétytė bedalis/ Dėl savo Tévynės, dėl garso Tauatos.“ („Priesakas“, 1954, Kajaus taiga).

Gimė jis 1911 m. spalio 23 d. Kelmės rajone, išaugo gražioje lietuviškoje šeimoje, kurioje subrendo apsisprendimas dirbt Tévynės labui.

Pro memoria

Nuo 1926 m. įsitraukės į visuomeninę veiklą dirbo įvairiose draugijose ir organizacijose. Ir taip – iki gyvenimo saulėlydžio. Iki pasutinio atodūsio jis džiaugėsi laisva Lietuva ir nuolat klausė, kuo jis gali būti naujinings.

2004 m. artimiausi draugai, bičiuliai į rankas paėmė „Jono Dainausko-Lainauskio autobiografiją“.

LPKTS Vilkaviškio sk. pirmininkė Dalija KARKIENĖ

ILSÉKITĖS RAMYBĖJE

Birutė Vėjelienė 1925–2006

Gimė Račgalių k., Biržų r. 1948 m. su šeima buvo ištremta į Irkutsko sr. Čeremchovo r. Talnikų gyv. Ten, miško pramonės ūkyje, dirbo sunkius miško paruošimo darbus. Į Lietuvą grįžo 1960 m., apsigyveno Biržų r. Satkūnų k. Sukūrė šeimą, išaugino dukterį. Dirbo kolūkyje.

Nuoširdžiai užjaučiame dukterį, vaikus ir artimuosius.

LPKTS Biržų filialas

Bronė Žitkevičiūtė-Ladygienė 1942–2005

Gimė Biržų r. Vabalninko vienkiemyje, ūkininkų šeimoje. 1948 m. šeima buvo ištremta į Sibirą – Krasnojarsko kr. Kazačinsko r. Momotovo gyv. Sibire mokėsi septynmetėje mokykloje, vėliau dirbo Momotove, taros ceche. 1959 m. šeima grįžo į Lietuvą – Biržų r., Vabalninką. Čia Bronė baigė vidurinę mokyklą, ištakėjo, susilaikė dvių dukterių ir sūnaus.

Nuoširdžiai užjaučiame vyra, vaikus, seseris, brolių ir artimuosius.

LPKTS Biržų filialas

Jonas Liaukonis 1925–2005

Gimė Lazdijų r. Veisiejų sen. Barčių k., vidutinių ūkininkų šeimoje. 1948 m. augo du broliai ir sesuo. Tėvas mirė, kai Jonui buvo 18 metų. 1948 m. visa šeima buvo ištremta į Krasnojarsko kr., Chakasią. Taštypo r. Greznio k. Jonas vedė tremtinę Albinutę. 1958 m. grįžo į Lietuvą. Apsigyveno gimtajame Barčių kaime. Dirbo kolūkyje, užaugino penkis sūnus, iš kurių trijų, jau suaugusių, neteko.

Palaidotas Veisiejų kapinėse.

Užjaučiame žmoną, sūnus su šeimomis, gimines ir artimuosius.

LPKTS Lazdijų skyrius

Užjaučiame

Sunkią liūdesio valandą, žuvus buvusiam tremtinui Tomui CIŪNIUI, nuoširdžiai užuojaudant reiskiu jo broliui žemės ūkio mokslų dr. Antanui Ciūniui ir artimiesiems.

Tremties metų bendro likimo draugas Antanas Bunevičius

Atsiliepkite!

Ieškau SKIRMANTAITÈS (vardo neprisimenu), 1946–1947 m. mokytojavusios Pagėgių aps. Vybutių pradineje mokykloje, įkurtoje Martyno ir Julės Šimkų namuose. Saugumui pradėjus ja domėtis, ēmė slapstytis.

Norėčiau sužinoti tolesnį Skirmantaitės likimą, susitikti.

Ją arba ką nors žinanciuosius prašome rašyti Algirdui Šimkui, Krūnų g. 5, Užliedžiai, Kauno r. Skambinti tel. (8-37) 56 72 37 arba Julei Šimkienei (8-37) 23 55 12.

Patikslinimas

„Tremtinyje“ Nr. 3 (688) straipsnyje „Gyvenimo šešėliuose“ įsivėlė klaida. Irena Tumavičiūtė nėra „Lietuvių namų“ išteigėja. Ji skiria daug dėmesio šių namų globotiniams.

Lit. redaktorė - Jolita Navickienė
Korektorė - Dalia Maciukevičienė
Tech. redaktorė - Vesta Milerienė

Kaina
1,20 Lt

LPKTS puslapis internete: <http://www.lpkts.lt>

Užsiprenumeruokite “Tremtinį”

Prenumerata mėnesiu kainuoja 4,80 Lt, 3 mén. - 14,40 Lt, 6 mén. - 28,80 Lt, metams - 57,60 Lt. Vienas “Tremtinio” egzempliforius kainuoja 1,20 Lt. Indeksas – 0117.

“Tremtinį” siunčiame iš ūžsienės. Prenumeratos kaina metams – 80 JAV dolerių.

Mūsų adresas: “Tremtinys”, Laisvės al. 39, LT 44309 Kaunas, Lietuva (Lithuania).

Nepamirškite užsiprenumeruoti savo laikraščio!

TREMINTINYS

SL 289

L. e. r. p.

Mūsų adresas: Laisvės al. 39, LT-44309 Kaunas, tel. 323204, faksas 323214, el.paštas: tremtinys@takas.lt

Spausdino AB "Aušros" spaustuvė, Vytauto pr.25, Kaunas. Ofsetinė spauda 2 sp. lankai. Tiražas 4000. Užs. Nr.160
Rankraščiai negražinami. Autoriaus nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.